

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22.12.2014 roku S. K. wniósł do tutejszego Sądu o ustalenie kontaktów z dzieckiem, małoletnim – P. B., ur. (...) w W., zam. (...)-(...) W., ul. (...), w ten sposób, że będzie ono spędzać ze S. K. co drugi weekend w miesiącu od godziny 10.00 w sobotę do godziny 20.00 w niedzielę, w każdym miesiącu roku oraz 2 tygodnie w okresie urlopu wypoczynkowego wnioskodawcy, święta i dodatkowe dni wolne naprzemiennie – w miejscu jego zamieszkania oraz o możliwość kontaktowania się przy wykorzystaniu nowoczesnych środków komunikacji takich jak telefon, Internet – 2 razy w każdym tygodniu w roku.

W uzasadnieniu podniósł, iż mimo ustalenia sposobu realizacji kontaktów i rozmów z psychologiem uczestniczka utrudnia mu kontakty z dzieckiem. Ponadto wskazuje, iż wszelkie próby porozumienia z matką małoletniego nie dochodzą do skutku.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 16.03.2015 r. A. B. wniosła o oddalenie żądań S. K. oraz o ustalenie, że dziecko stron stale przebywa w mieszkaniu matki, której przysługuje pełnia władzy rodzicielskiej, a władza rodzicielska wnioskodawcy jest ograniczona, natomiast ma on możliwość kontaktów z dzieckiem w nieograniczonym wymiarze w miejscu jego stałego zamieszkania przy matce, a ewentualne kontakty wnioskodawcy z dzieckiem poza miejscem jego stałego zamieszkania są możliwe jedynie przy równoczesnej obecności uczestniczki.

W uzasadnieniu A. B. podnosi, iż nie ogranicza kontaktów ojca z dzieckiem, jedynie chciałaby wiedzieć odpowiednio wcześniej kiedy nastąpią oraz w nich uczestniczyć. Ponadto obawia się o małoletniego, gdyż jej zdaniem ojciec dziecka zachowuje się w sposób niewłaściwy pozwalając małoletniemu w nadmiarze na oglądanie środków komunikacji elektronicznej, niewłaściwie ubierając dziecko.

Na czas trwania postępowania Sąd ustalił kontakty w ten sposób, że: S. K. będzie się spotykał ze swoim małoletnim synem P. B. urodzonym (...) co dwa tygodnie poczynając od soboty 18 kwietnia 2015 roku przez 6 godzin z tym że na pierwszych dwóch spotkaniach matka dziecka będzie obecna przez 2 godziny, następnie zaś ojciec będzie zabierał z miejsca zamieszkania w co drugi weekend w sobotę lub niedzielę, po wcześniejszym ustaleniu konkretnego dnia z matką od godziny 12:00 do godziny 18:00 odprowadzając dziecko do miejsca zamieszkania. Strony zobowiązują się do wspólnego udania się na 4 spotkania z psychologiem w celu omówienia kwestii wychowawczych i sposobu opieki nad dzieckiem.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. K., lat 43 posiada wykształcenie wyższe- ekonomiczne. Był w związku nieformalnym z A. B., z tego związku narodził się małoletni P. B.. Wnioskodawca przez krótki okres czasu mieszkał z uczestniczką w G., później w W.. Rozstali się w 2013 r. Obecnie S. K. mieszka w P.. Początkowo nie posiadał własnego mieszkania, mieszkał w hotelu, później przeprowadził się do trzypokojowego mieszkania, gdzie jeden pokój urządził dla syna. Pracuje w P. (...), jako specjalista z wynagrodzeniem ok. 5000 zł netto. Dobrowolnie przekazuje na dziecko kwotę 1000 zł. Dotychczas spotyka się z małoletnim w obecności matki dziecka. Stara się odwiedzać syna co 2 miesiące. Spotkania nie zawsze dochodzą do skutku z uwagi na choroby małoletniego. W tutejszym Sądzie toczyło się już postępowanie w sprawie kontaktów z wniosku S. K., które zostało umorzone wobec cofnięcia wniosku (postanowienie tutejszego Sądu z dnia 19 marca 2013 r., sygn. VI Nsm 883/12). Zaprzecza twierdzeniom A. B. jakoby kiedykolwiek woził syna samochodem na przednim siedzeniu bez fotelika. W ramach spędzania wolnego czasu między innymi ogląda z małoletnim filmy na telefonie. Nie stawiał się na kontakty ustalone przez Sąd w toku postępowania, gdy syn był chory, ponieważ matka nie pozwoliła na opuszczenie mieszkania, jak również gdy syn złamał rękę. Chciałby mieć możliwość zabrania dziecka na spacer, jak również do siebie, ale A. B. się na to nie zgadza, dlatego wniósł o uregulowanie kontaktów. Nie wyobraża sobie, że każde spotkanie z synem będzie również spotkaniem z A. B.. Jego rodzice nie znają wnuka, jak twierdzi wnioskodawca chcieliby nawiązać z nim kontakt. Nie chce ograniczać kontaktów z synem do spraw finansowych.

A. B., lat 45 z zawodu technik farmacji. Mieszka wraz z małoletnim P. B. i swoją babką, która jej pomaga. Pracuje w aptece w godzinach 8-15 albo 12-20. Zaproponowała kontakty w co drugą sobotę w godzinach 12-16 poza miejscem zamieszkania małoletniego, ale w obecności matki. Wyraża obawy przed spotkaniami S. K. z małoletnim P. B. bez jej obecności. Dziecko przekazało jej informację, że wnioskodawca wozi je samochodem na przednim siedzeniu bez fotelika. Uczestniczka wyraża swoje niezadowolenie z zachowania S. K., który odnosi się do niej w niewłaściwy sposób - nazywa ją brudasem (opinia sądowo-psychologiczna biegłego sądowego z zakresu psychologii z dnia 18 maja 2015 r. k. 38) Ma również wątpliwości co do tego czy dziecko powinno spędzać długi czas oglądając filmy na telefonie, do czego zachęca je ojciec. W piśmie procesowym z dnia 27.04.2015 r. (data prezentaty) uczestniczka wskazała, że ojciec ubiera dziecko nieadekwatnie do pogody, a czas trwania spotkań wyznaczonych przez sąd jest zbyt długi dlatego też wniosła o jego modyfikację z sześciu do czterech godzin. Nie stawiała się na drugim i trzecim spotkaniu z psychologiem z powodu choroby. A. B. nie zgadza się na samodzielne spotkania ojca z dzieckiem, gdyż uważa że ojciec nieodpowiednio się nim zajmuje oraz, że małoletni ma dopiero 4 lata i nie powinien wyjeżdżać bez matki na tak długi czas.

Małoletni P. B. ma 4 lata, uczęszcza do przedszkola. Jest dzieckiem samodzielnym, sam się ubiera, samodzielnie spożywa posiłki, ma wysoką odporność. Jest związany emocjonalnie zarówno z ojcem jak i matką. Odczuwa potrzebę kontaktów z ojcem (opinia sądowo-psychologiczna biegłego sądowego z zakresu psychologii z dnia 18 maja 2015 r. k. 39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do pozwu, pism procesowych w toku postępowania, opinii sądowo – psychologicznej z dnia 18 maja 2015 r. sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu psychologii oraz akt sprawy V. N. 883/12. Ustalając stan faktyczny sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wniosek o ustalenie kontaktów S. K. należało uwzględnić ustalając kontakty S. K. z jego małoletnim synem P. B. urodzonym (...) w następujący sposób, że poczynając od sierpnia 2015 roku w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca poza miejscem zamieszkania dziecka i bez obecności matki w godzinach 10:00-18:00. Następnie poczynając od 1 stycznia 2016 roku w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca od soboty godzina 10:00 do niedzieli godzina 16:00 poza miejscem zamieszkania dziecka z nocowaniem u ojca z tym że pierwszy taki wyjazd może nastąpić w obecności matki dziecka, a kolejne już bez jej obecności. W pozostałym zakresie wniosek należało oddalić.

Podstawę merytoryczną do orzekania o kontaktach stanowią art. 113 – 113⁶ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Artykuł 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się z nim, utrzymywania korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy (art. 113¹ § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Sąd opiekuńczy orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń (art. 113⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Z kolei w myśl art. 113⁵ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Zdaniem Sądu S. K. powinien mieć możliwość kontaktu z własnym synem bez obecności A. B.. Między stronami toczy się otwarty konflikt, co nie jest sprzyjające dla rozwoju dziecka i poczucia bezpieczeństwa małoletniego. Z uwagi na

to nie jest również wskazane, aby kontakty odbywały się w miejscu zamieszkania A. B.. Ojciec mieszka w P., więc cotygodniowe przyjazdy proponowane przez matkę odbywające się w miejscu jej zamieszkania wiążą się ze znacznym utrudnieniem ze strony ojca ze względu na znaczna odległość. Ponadto dla odpowiedniego rozwoju psychofizycznego wskazane jest by dziecko miało zapewniony kontakt z ojcem. Sąd rozumie obawy A. B. o małoletniego, ale należy zauważyć, iż nie powinna mieć przeciwwskazań co do opieki S. K. nad dzieckiem. Zdaniem Sadu wnioskodawca należycie zajmuje się synem i nie ma podstaw by sądzić, iż pod jego opieką małoletniemu stanie się krzywda. P. B. ma 4 lata, w ocenie Sądu jest to odpowiedni wiek, aby mógł spędzić noc poza domem. Przez pierwsze 5 miesięcy ojciec będzie mógł oswoić się z kontaktami wyłącznie z ojcem bez obecności matki, będzie to okres adaptacyjny. Po tym okresie S. K. będzie mógł zabierać syna do swojego miejsca zamieszkania.

Zgodnie z art. 113⁴ Sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń. Na tej podstawie Sąd zobowiązał S. K. i A. B. do podjęcia terapii rodzinnej z obowiązkiem spotkań terapeutycznych z psychologiem 2 razy w miesiącu ustalając, że w przypadku konieczności ponoszenia związanych z tym kosztów, koszty te będą ponosiły strony po połowie oraz zobowiązał każde z rodziców do składania sprawozdań sądowych co 2 miesiące ze swojego uczestnictwa w terapii i uczynionych postępów.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 520 1 k.p.c. zgodnie z ogólną regułą, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.